

อิสระ

สื่อ

คือ

เสรีภาพมวลชน

บุญยอด สุขถิ่นไทย

อิสระสื่อ คือ เสรีภาพมวลชน

บุญยอด สุขถิ่นไทย

อิสระสื่อ คือ เสรีภาพมวลชน

ISBN : 978-974-389-810-5
จำนวนพิมพ์ : 5,000 เล่ม
พิมพ์ที่ : PNK & SKYPRINTING CO.,LTD.
ผู้เขียน : บุญยอด สุขถิ่นไทย
ราคา : 129 บาท

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท **สกายบุ๊กส์** จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

515/276-8 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.ปะชาธิวัศย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

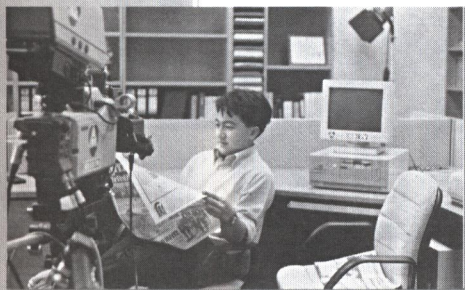
โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

สารบัญ

ก่อนข่าว.....	7
1. วิทยุขาน...นักข่าว.....	12
2. เริ่มงานนักข่าว.....	18
3. พูบบันทึกและถ่ายทอด.....	25

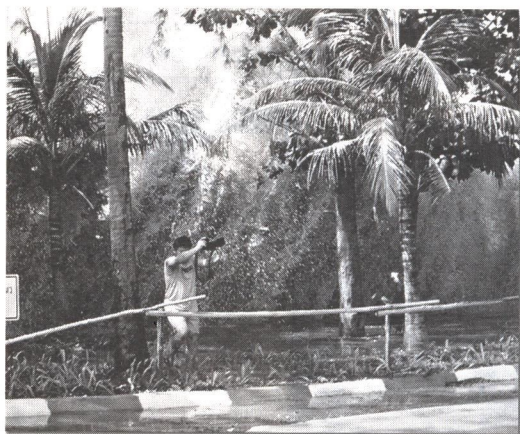

4. ดินทุกหนทางให้ไต่ป่าในวิกฤตวิบัติภัย...31

5. เสี่ยงตายเพื่อป่า.....37

6. สันเขาดิน.....48

7. ทำป่าเองก็ได้...ง่ายจัง.....53

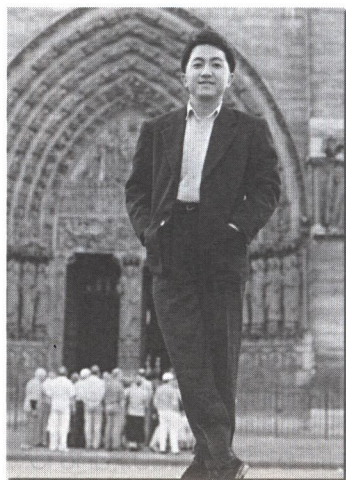

8. ปกป้อง ตามล่า ให้ได้มาซึ่งข่าว.....56
9. มืออาชีพ...ทำข่าว.....59
10. รู้อย่างไร...ให้เท่าทันข่าว..... 62
11. สังคมวันนี้...สื่อ ? หรือใคร ? กำหนด..69

12. ข่าว...คือ...อารมณ์.....77
13. นักข่าวอาชีพ...ไม่กลัวตาย..... 85
14. บทบาทอาจารย์...แบบ...นักข่าว..... 93

15. ข่าวนบนฟ้าเหลือง.....	96
16. ข่าวนบนเตียงในมือผม.....	100
17. ช่วงชิงแหล่งข่าว.....	105
18. ผู้ประกาศหรือคนเล่าให้ฟัง.....	111
19. อีสรี่จอมวอลเซน.....	115
20. คู่สนามประลอง.....	130
ศัพท์ข่าวนอกตำรา.....	138
คลังข่าว.....	140
ผู้ประกาศข่าว.....	142

ก่อนข่าว

“

ทุกวันนี้ต้องยอมรับครับว่า
สื่อสารมวลชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อประชาชน

ตั้งแต่ตื่นลืมตา สื่อก็เข้าไปอยู่ในบ้านคุณแล้ว...

”

เมื่อต้องเตรียมการเขียน “หนังสือ”

ผมต้องมีชื่อ ศุ บุญเลี้ยง พุดขึ้นมาสวมสมอ...

เพราะคุณพี่จ้อย ผู้เป็นรุ่นพี่นักทศศาสตร์ จุฬาฯ (พี่จ้อยรุ่น 16 ผมรุ่น 21) เคยเชื่อเชิญให้ผมเขียนบทความในหนังสือ **ไพลลไทภ** หลายปีมาแล้ว แต่ก็ใช่ว่าไม่เคยจับปากกาหรือนั่งหน้าแป้นพิมพ์พิมพ์อะไรลงไป ในหนังสือของคุณพี่เขาเสียที คุณพี่จ้อยแกลงเอื้อม แต่แกก็บอกว่า แล้วเอ็งจะเขียนเมื่อเอ็งอยากเอ็งนั่นแหละ...

บัดนี้อ้อย ไอ้คุณพี่จ้อย บ้องเริ่มมีความอยาก...เขียน...
เกิดขึ้นแล้ว

แล้วถ้าภาระผมควรเขียนเรื่องอะไรบ้างเล่า คำถามที่ผมมักได้ยินบ่อย ๆ คือ **“นักข่าว”** เป็นยากหรือเปล่า ? ?

คำตอบที่อยากจะบอกก็คือ ไม่ยากนักหรอกครับ ใคร ๆ ก็เป็นนักข่าวได้ แต่ถ้าคิดไม่ออกต้องเริ่มด้วยการไปเรียนวารสารศาสตร์ หรือนิเทศฯ สิ

ทุกวันนี้ต้องยอมรับครับว่า **สื่อสารมวลชน** มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อประชาชน ตั้งแต่ตื่นลืมตาสื่อก็เข้าไปอยู่ในบ้านคุณแล้ว...เข้ามาเราก็ตองเปิดทีวี หมุนไปช่องใดช่องหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นฟรีทีวีหรือเสียเงินทีวี (pay tv) รับประทานอาหารเช้าก็คว่ำหนังสือพิมพ์ขึ้นมาอ่าน ขั้บรรณ

ไปทำงานก็เปิดวิทยุฟังรายงานสภาพการจราจร อยากฟังเพลงก็หมุนคลื่นไปมา เสียงดีเจรายการเพลง รายการข่าวก็จะกรอมาตามอากาศ ตกบ่ายรายงานข่าวทาง SMS ก็ส่งเสียงบีบ ๆ จากโทรศัพท์มือถือ นี่ยังไม่นับเวลาติดแหงกอยู่บนท้องถนนท่ามกลางสภาพการจราจรที่ติดขัด

สื่อ พร้อมจะอยู่เป็นเพื่อนคุณตลอด 24 ชั่วโมง แท้ก็เครื่องรับแลสภาพแวดล้อมของคุณจะอำนวย

สื่อ เข้าถึงประชาชนมากขึ้น เป็นเพื่อน เป็นญาติ ดีใจ เสียใจไปกับคุณ ทุกลมหายใจ...

เมื่อก่อนหนทางที่มุ่งสู่ความเป็นสื่อมวลชนนั้นมีจำกัด คุณอาจนึกถึงนักหนังสือพิมพ์ผู้คร่ำเคร่ง มากไปด้วยอุดมการณ์

แต่ปัจจุบันแทบกล่าวได้ว่า ใครๆ ก็สามารถก้าวขึ้นมาสู่เส้นทางสายสื่อสารมวลชน เป็นนักข่าว ผู้ประกาศข่าว และผู้ดำเนินรายการหรือพิธีกรได้ และความสามารถของคนเหล่านั้นก็ล้นเหลือเสียด้วย

บุคคลเหล่านั้นมีสิ่งที่เรียกว่า ความชำนาญเฉพาะทาง เสมือนเป็นอาวุธสำคัญของคนทำงานสื่อในปัจจุบัน อย่างเช่น

ร.อ.อ.พ. ยงยุทธ มัยลาภ เป็นหมอมากกว่าเป็นทหาร แล้วก็เป็นผู้ประกาศข่าว ชำนาญทางวิเคราะห์ข่าวต่างประเทศ ล่าสุดเป็นโฆษกรัฐบาล (แม้ตอนนี้จะโบกมือลาไปแล้วด้วยเหตุผลทางจริยธรรมที่มีหุ้นในบริษัทสื่อ)

ไตรภพ ลิ้มปัทม์ นักกฎหมาย นิติศาสตร์บัณฑิตจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ความสามารถมากล้นอยู่ในโทรทัศน์ ตั้งแต่ เกมโชว์ วาไรตี้โชว์ ทอล์คโชว์ มากกว่ายี่สิบห้าปี เพียงเอ่ยชื่อก็การันตี คุณภาพได้แล้ว

ถ้านับจะรวมถึงซูโม่ต่าง ๆ ในรายการเพชรฆาตความเครียด เมื่อยี่สิบปีก่อนก็พาเข้าไปอีกกว่าสิบชีวิต อาทิ จรัสพงษ์ สุรัสวดี, ปณญา นิรันดร์กุล, เกียรติ กิจเจริญ, สันญา คุณากร, ภิรมย์ ฐิตธรรม ฯลฯ ทั้งหมดเป็นศิษย์เก่าจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทุกวันนี้ยังคงออกแบบงานโทรทัศน์ สปอต โฆษณา ซึ่งอยู่ในถนนสายบันเทิงด้วยความสามารถเฉพาะตัวของ พวกเขา

อาจารย์วันชัย สอนศิริ และอาจารย์ประมาณ เลื่องวัฒนะวนิช สองหนายความคู่หูคู่ฮาที่ผันตัวเองมาเป็นผู้จัดรายการกึ่งข่าว สอดแทรก ความรู้ทางกฎหมายและเรื่องขำขัน จนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ไม่รู้ว่าความเป็นรีเปล่า

ยังมีเจ้าของธุรกิจ ทั้งตัวเจ้าของ เหล่าทายาทเจ้าสัว เซเลบฯ ทั้งหลายต่างตบเท้าก้าวเข้าสู่แวดวงของสื่อสารมวลชนเพิ่มมากขึ้น ไม่ใช่เรื่องผิดเลยเพราะงานของนักข่าวเป็นงานเปิด ข่าวสารมีทุกวัน มีได้ทุกประเภท มีได้ทุกอาชีพ

เมื่อบุคคลเหล่านี้ก้าวเข้ามากรุยทางด้วยความสามารถเฉพาะทางและชื่อเสียงคนที่ทำได้ดีก็เป็นที่ชื่นชมมีเสียงวิพากษ์ในทางบวก หากกระแสที่ออกมามีผลลัพธ์ตรงกันข้าม พวกเขาเหล่านี้ก็ต้องจากไปอย่างเงียบ ๆ

ในวงการนี้ “อยู่” หรือ “ไป” กำหนดได้ด้วยการตัดสินใจของกระแสสังคมเป็นสำคัญ บวกกับความชอบส่วนตัวของสปอนเซอร์...

แต่ความหอมหวาน ความท้าทาย ยังคงดึงดูดให้หลายคนอยากลิ้มลองบทบาทใหม่ในเส้นทางสายนี้ ดังนั้น สิ่งที่ผมสามารถแนะนำได้ในขณะนี้คือ ค้นหาว่าตัวเองต้องการเป็นอะไรอย่างแท้จริง แล้วเลือกเรียนในสายนั้น ๆ

อยากเป็นหมอ จงเลือกหมอ

อยากวิเคราะห้หุ้นเก่ง ๆ เรียนเศรษฐศาสตร์

อยากชิงพื้นที่ธุรกิจ เรียนบริหาร

แล้วถ้าความฝันด้านสื่อสารมวลชนยังไม่มอดดับลงก็สามารถเรียนนิเทศศาสตร์หรือวารสารศาสตร์ในระดับปริญญาโทต่อ ในทางกลับกัน หากเรียนนิเทศศาสตร์ในระดับปริญญาตรีแล้วก็สามารถไปต่อในสาขาอื่นได้เช่นกัน

โลกของสื่อสารมวลชน กำลังแอ่น ... ก ว ำ ง ...
ต้อนรับคุณเสมอ...

ศูนย์ข่าวภูมิภาค ช่องเจ็ด จ.เชียงใหม่

1 วิญญาน...นักข่าว

เมื่อราว พ.ศ. 2518 พบในวัย 9 - 10 ขวบ

เวลาแถวบ้านมีอุบัติเหตุรถชนบนถนนหน้าบ้าน (ลาดพร้าว) หรือเกิดเหตุการณ์แปลกใหม่เกิดขึ้นในชุมชน พี่ ๆ มักจะใช้ให้ผมวิ่งไปดูแล้ววิ่งกลับมาเล่าให้ฟัง

ผมก็ทำตามที่เขาสั่ง

ผมวิ่งชอกแซกไปดูที่เกิดเหตุ แหวกวงล้อมของบรรดาไทยมุงเข้าไป จดจำภาพเหตุการณ์ให้ได้มากที่สุด แล้วก็วิ่งกลับมาเล่าว่ารถอะไรชนกับรถอะไร มีคนเจ็บ คนตายไหม ใครมาช่วยหรือยัง

พอนานเข้า เมื่อเกิดเหตุอะไรที่น่าสนใจ ผมก็จะวิ่งไปดูเอง แล้วนำมาเล่าโดยไม่ต้องรอให้ใครใช้ มันคงซึมเข้าสู่สายเลือด เราเรียกชื่อตามหนังสือพิมพ์สมัยนั้นว่า “แปดริ้วรายวัน” มาแล้ว...

นั่นคือชีวิตวัยเด็ก

เมื่อโตขึ้นผมเลือกเรียนสายวิทย์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พ่วงตำแหน่งประธานนักเรียนอีกต่างหาก เวลาสอบเอนทรานซ์เลยต้องเลือกอะไรที่เท่ ๆ หน่อย ในที่สุดก็ได้เรื่องเพราะเอนทรานซ์ติดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง